

Arrest

nr. 107 058 van 22 juli 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 15 februari 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 januari 2013 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juni 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 19 december 2007 een asielaanvraag in, waarbij zij verklaarde dezelfde dag het Rijk te zijn binnengekomen.

1.2. De adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) nam op 27 februari 2008 ten aanzien van verzoekster de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing stelde verzoekster een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Bij arrest nr. 11 040 van 8 mei 2008 verwierp de Raad het beroep ingesteld tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 27 februari 2008. Verzoekster stelde tegen dit arrest een cassatieberoep in bij de Raad van State

1.4. De gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid nam op 22 mei 2008 ten aanzien van verzoekster de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.5. Verzoeker diende op 27 mei 2008 een asielaanvraag in, waarbij hij verklaarde dezelfde dag het Rijk te zijn binnengekomen.

1.6. Bij beschikking nr. 3 037 van 9 juli 2008 werd het cassatieberoep tegen het arrest van de Raad nr. 11 040 van 8 mei 2008 door de Raad van State niet toelaatbaar verklaard.

1.7. Verzoekster diende op 8 december 2008 een tweede asielaanvraag in.

1.8. De gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid nam op 8 december 2008 ten aanzien van verzoekster de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Verzoekster stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.9. Verzoekster diende via een op 10 december 2008 gedateerd schrijven een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.10. De gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid nam op 20 januari 2009 ten aanzien van verzoeker de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.11. Op 30 januari 2009 nam de minister van Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoeker de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in bij de Raad.

1.12. Bij arrest nr. 22 727 van 3 februari 2009 verwierp de Raad het beroep tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingesteld tegen de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 30 januari 2009.

1.13. Bij arrest nr. 26 621 van 29 april 2009 verwierp de Raad het beroep ingesteld tegen de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 8 december 2008.

1.14. De gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid nam op 19 mei 2009 de beslissing, waarbij verzoeksters aanvraag om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd onontvankelijk wordt verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekster stelde tegen elk van deze beslissingen een afzonderlijk beroep in bij de Raad.

1.15. Verzoeker diende op 18 juni 2009 een tweede asielaanvraag in en verzoekster diende dezelfde dag een derde asielaanvraag in.

1.16. Bij arresten met nrs. 31 563 en 31 565 van 15 september 2009 verwierp de Raad de beroepen ingesteld tegen de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 19 mei 2009.

1.17. Verzoeker diende bij aangetekend schrijven van 21 september 2009 een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.18. Bij arrest nr. 42 724 van 30 april 2010 verwierp de Raad het beroep ingesteld tegen de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 20 januari 2009.

1.19. Verzoekster diende via een op 4 mei 2010 gedateerd schrijven een tweede aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.20. De adjunct-commissaris nam op 28 juni 2010 zowel ten aanzien van verzoeker als ten aanzien van verzoekster de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Beide verzoekers stelden tegen de hen betekende beslissing een beroep in bij de Raad.

1.21. Bij arresten met nrs. 51 409 en 51 410 van 22 november 2010 weigerde ook de Raad verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.22. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 10 januari 2013 ten aanzien van beide verzoekers de beslissing waarbij hun aanvragen om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd ontvankelijk doch ongegrond worden verklaard. Verzoeker stelde tegen de in zijn hoofd genomen beslissing een beroep in bij de Raad.

1.23. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 14 januari 2013 ten aanzien van beide verzoekers de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

De bevelen om het grondgebied te verlaten, die verzoekers bij aangetekend schrijven 15 januari 2013 werden ter kennis gebracht, bevatten volgende motivering:

"In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan

[...]

en van nationaliteit te zijn : Rusland (Federatie van)

het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 22 november 2010 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen."

Deze twee bevelen om het grondgebied te verlaten vormen de eerste en de tweede bestreden beslissing.

1.24. Verzoekers dienden bij aangetekend schrijven van 15 februari 2013 een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.25. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 14 maart 2013 de beslissing waarbij verzoekers' aanvraag om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd onontvankelijk wordt verklaard. Tegen deze beslissing stelden verzoekers een beroep in bij de Raad

1.26. Op 14 maart 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ten aanzien van beide verzoekers tevens de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod. Deze beslissingen werden verzoekers op 29 maart 2013 ter kennis gebracht.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de partijen om de kosten van het geding ten laste van de tegenpartij te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zouden hebben bij het ingestelde beroep volstaat het niet dat verzoekers gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet verzoekers bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat aan beide verzoekers op 29 maart 2013 een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis werd gebracht. Deze bevelen om het grondgebied te verlaten maken niet het voorwerp uit van enige procedure en zijn uitvoerbaar. Er blijkt derhalve niet dat de eventuele vernietiging van de in het kader van voorliggend beroep bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten verzoekers nog tot voordeel kan strekken. Verzoekers weerleggen deze vaststelling niet. Zij tonen dan ook niet aan dat zij een belang hebben bij de nietigverklaring van de in casu bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten (cf. RvS 22 maart 2006, nr. 156.746; RvS 4 augustus 2006, nr. 161.703).

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juli tweeduizend dertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK